

**Gstrup:** I det jeg talter den ærede Finantsminister for de øvrige interessante Oplysninger, som han har meddelt i Anledning af, hvad jeg før tillod mig at bemærke, beklager jeg meget, at han om det vigtigste Punkt, hvormed jeg rettede et Spørgsmaal til ham, ikke endnu kunde udtale noget Bestemt. Det forekommer mig dog, at der, naar man — være sig ved en provisorisk Lov eller ved en endelig — sætter en bestemt Termin, inden hvilken 5 Millioner Sedler skulle være indløste, da omtrent er den samme Nødvendighed for at gjøre sig det klart, paa hvilken Maade Indløsningen skal finde Sted, som der, naar man bestemmer sig til et Jernbanearbejde, der i Løbet af den samme Tid skal koste visse Millioner, er for at gjøre sig Rede for, paa hvilken Maade Pengene dertil skulle tilveiebringes. Jeg har derfor ikke kunnet antage Andet, end at den ærede Finantsminister, om han end ikke havde noget Lovforslag færdigt til Forelæggelse for Thinget om Maaden, hvorpaa de omhandlede 5 Millioner, der jo nu ere indskrenkede til 3 Millioner, skulle indfries, dog havde klaret for sig selv, paa hvilken Maade han mener, at Indfrielsen bør ske. — Den ærede Finantsminister maa paa ingen Maade misforstaa mig, som om jeg skulde være af de ufornoielige Mennecker, som, naar man byder dem en Skat, sige: „Nei, for ingen Pris en Skat“, og, naar man byder dem et Laan paa andre Betingelser end de sædvanlige nopsigelige 4 pCt., sige: „Nei, for ingen Pris dette“. Det er ingenlunde Tilfældet. Jeg sætter netop megen Pris paa — jeg tror, at jeg udtalte det tjaar overfor den ærede Finantsminister —, at han har søgt at betraade en anden Veie end den hidtil betraadte for at tilveiebringe de fornødne Midler til overordentligt Brug. Jeg sætter, som sagt, særdeles Pris derpaa. Men jeg maa tilstaa, at jeg ikke i samme Grad paastjønner netop selve den Veie, som den ærede Finantsminister har betraadt. Det forekommer mig at være en af de meget slibrige Veie at komme ind paa, den, at skabe Penge og at tilveiebringe et Betalingsmiddel blot ved at sætte Seddelpressen igang. Men i Virkeligheden er jo nu et Kreditbevis af

den Art, hvormed der her er Tale, ikke Andet end en rentebærende Hundreddalerseddell. Og det er navnlig et meget farligt Veie at komme ind paa, naar man ikke har gjort sig fuldstændig Rede for, paa hvilken Maade de saaledes under overordentlige Omstændigheder og til midlertidig Anvendelse tilveiebragte Penge skulle erstattes. Jeg vilde derfor have sat Pris paa, at man ikke lod et større Beløb af Kreditbeviserne komme i Circulation end det, der allerede er i Circulation, og at man altsaa tilintetgjorde alle de 3 Millioner, der endnu ligge i Kassen, og jeg vilde have sat endnu større Pris paa, naar en Bestemmelse derom blev ledsaget af en anden Bestemmelse, nemlig af en Bestemmelse om, paa hvilken Maade de 2 Millioner, der allerede være slupne ud, atter skulde indfanges. — Det staar for mig saaledes, at det ikke alene, som af den ærede Finantsminister anført, er af den største Vigtighed for en god Stats-husholdning, at man har en god Kassebeholdning, men det er Noget, der overhovedet gjælder om enhver Forretning ligesaafuldt som om den store Stats-husholdning. En klæffelig Kassebeholdning giver altid en Forretning en betydelig Etyrke. Det forekommer mig derhos, at den ærede Finantsminister meget godt vilde have kunnet gaa et Skridt videre og have kunnet gjøre opmærksom paa, hvilken Betydning det har, at man er vis paa i Tilfælde af overordentlige Omstændigheder i det Dieblit, da de ramme, at være forsynet med de Midler, der ere fornødne for at dække de østeblikkelige overvældende Krav. Som bekendt har der jo til forskjellige Tider og paa forskjellige Steder paa forskjellige Maader været gjort Forsøg paa at sikkre sig det Fornødne til et saadant Behov. Man kan jo saaledes sikkre sig ved i sin Kjelder at have liggende et vist Beløb i Sølv. En saadan Statsstat er dog meget kostbar at holde, fordi den ingen Rente bærer. Dersom jeg imidlertid ikke ganske misforstod den ærede Finantsminister, ville dog de to Millioner, som han har modtaget for de i Circulation satte Kreditbeviser, omtrent have spillet en saadan Rolle fra den Tid, da Kreditbeviserne bleve udstedte, indtil den Tid, da han igjennem den foreslaaede Tillægsbevilling har er-